

ROZHOVOR S REKTOREM UHK

Kamil Kuča poskytl exklusivní náhled do jeho života a kariéry, který si můžete přečíst na straně 13.

[foto: Miroslav Čapek]

HSL 2

HLAS STUDUJÍCÍHO LIDU

Vánoční akce
Lyžařské kurzy
Soutěže
Recenze
Ankety
Luštění a výhry

ÚVODNÍ SLOVO

Na začátku roku učitelé varovali, jak bude první rok na vyšším gymnáziu obtížný co se objemu učiva týče. Upřímně to není tak zlý, ale máme toho více oproti loňskému roku. Když k tomu ještě započítáme zájmy ve volném čase, protože škola není celý náš život, tak toho času na odpočinek není mnoho. Alespoň se člověk nenudí, no ne? Obzvláště náročné to mají ti, které baví více věcí. Nějakému typu sportu se svěnuje snad každý, ať už běh, míčové hry nebo posilování. U mě osobně to je volejbal, kterému se věnuji dvakrát do týdne a o víkendech mám zápasy. V prvním čísle HSL2 jste se mohli dozvědět, že značná část studentů se věnuje hudbě, což zabere taky nějaký ten čas. Nacvičování na koncerty a tak. Já se místo hudby věnuji spíše kreslení, designu a grafice. Proto jsem přijala výzvu obnovit školní časopis. Se skvělým redakčním týmem jsme pro vás připravili i druhé číslo, ve kterém najdete třeba reportáže z lyžařských kurzů nebo recenzi na nově přidanou knihu do maturitní četby. Já to už nebudu natahovat a za celý tým doufám, že budete považovat čtení našeho časopisu jako kvalitně strávenou přestávku. Přeji tedy příjemné počtení...

Paulína Poulková

OBSAH

3 VÝHERCI SOUTĚŽE
Z prvního vydání časopisu

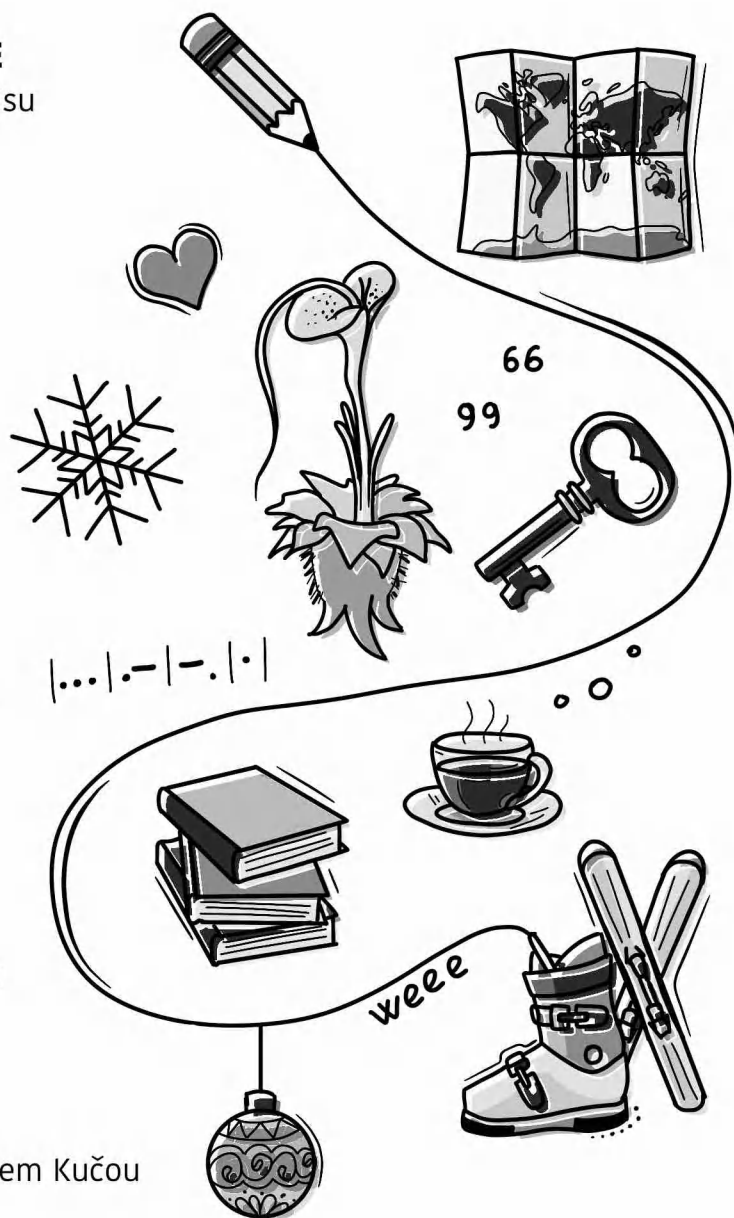
4 REPORTÁŽE
Adventní trhy
Den otevřených dveří
Vánoční besídka

7 RECENZE
Den trifidů (kniha)

9 LYŽAŘSKÉ KURZY
Sekundy
Kvinty + 1.G

12 LUŠTĚNÍ
Křížovka s morzeovkou
Osmisměrka

+ ROZHOVOR
S rektorem UHK Kamilem Kučou

VÝHERCI Z MINULÉHO ČÍSLA

V prvním čísle HSL2 jste se mohli zúčastnit soutěže o Papity vypuštěním křížovky nebo uhodnutím o jakého učitele se jedná pomocí indicií, které jsme pro vás připravili. Své odpovědi jste mohli vhodit do krabice ve školním klubu, kde jsme následně vylosovali výherce se správnými odpověďmi.

Výherci křížovky:

Jan Chrtek

Valerie Ludvíková

Barbora Chvojková

Tereza Korbelová

Aneta Šubrová

Výherci hádanek:

Emma Wertzová

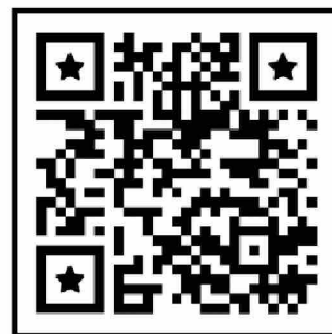
Denis Janele

SPOLUPRÁCE S PORTÁLEM MAPY.CZ

Ve škole přibývá ztracených studentů. Vedení školy naštěstí přišlo s řešením, které tento problém vyřeší jednou pro vždy – spolupráce s Mapami. Tato spolupráce by měla vést k vyvinutí nové funkce s názvem BigyMaps. Díky této funkci by bylo možné do navigace jako cílovou destinaci zadat číslo třídy a algoritmus Map by vám poté spočítal nejkratší trasu z vaší aktuální polohy. Zároveň by bylo možné nastavit, zda s vaší fyzickou zvládáte vyjít schody v kostce, nebo je nutné použít mírnější schody v hlavní budově či případně výtah. Pokud schody v kostce nezvládáte, mám pro vás skvělou zprávu, protože kromě tříd by bylo možné nastavit navigaci i k automatům a na záchody. Při použití Map pro navigaci po naší škole by se hlas navigace automaticky přepnul na hlas paní učitelky Štěrbové. Pokud vše půjde podle plánů, nová funkce bude dostupná do tří let.

Více informací najdete na blogu Map.

Vojtěch Čečka

ADVENTNÍ TRHY

Jak určitě víte, na Bigy proběhl další ročník adventních trhů. Konaly se ve čtvrtek 21.12. a my jsme byli u toho. Kromě stánků s produkty studentů nebo jejich příbuzných jste měli možnost zastavit se na něco dobrého i v kavárně. Všude panovala velmi příjemná atmosféra, kterou později ještě podtrhl hudební doprovod právě v kavárně. Pojdte si spolu s námi trhy připomenout skrze rozhovory s jejich účastníky!

Prodávajících jsme se ptali, jak jim jde prodej a jaká byla příprava. Hodně lidí prodávalo své výrobky, někteří z nich pro vás připravili i něco sladkého k jídlu. Třeba perníčky od Michala a Šimona. Ti mají svůj tajný rodinný recept. Příprava a zhotovení jim trvala skoro celý den. Dále jsme se zastavili u stánku s cheesecaky a perníkem. Bea, Dia, Ani a Berča se inspirovaly Instagramem a zdá se, že měly úspěch. Nedaleko nich jste měli možnost ochutnat mřížkový jablečný koláč, který pekla Míša. Pokud jste potřebovali ještě narychlo dokoupit nějaké dárky pro své blízké, rádi vám s tím pomohli ostatní prodávající. Třeba u stánku Edit, Máji a Tonči. Tam jste mohli nakoupit moc pěkné ozdoby, jmelí a andýlky.

A jak se líbily trhy jejich účastníkům? Zaujal je stánek se šperky, kremrolemi nebo třeba i kavárna. Krásnou atmosféru zde později podtrhl hudební doprovod. Všem dotázaným za jejich odpovědi děkujeme.

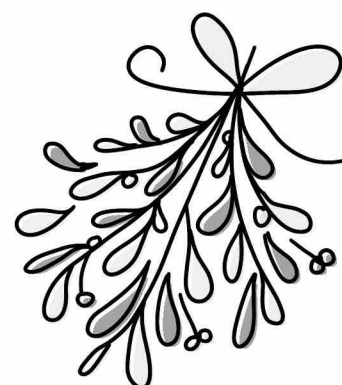
Perníkové království

Kavárna

Stánek s ozdobami

Anna Štochková, Edita Adámková

D.O.D

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Ve dnech 2.12. a 10.1. se u nás na škole konaly dny otevřených dveří. Mým úkolem bylo položit návštěvníkům, provádějícím studentům, vyučujícím a členům školního parlamentu pár zvědavých otázek.

Jako první jsem se ptala hostů...

Není asi překvapením, že na otázku, zda by se chtěli dostat na BIGY, jestli je jejich prioritou v přijímačkách, bylo nejčastější odpovědí ano. A to zvláště u zájemců o osmileté gymnázium, ale i u zájemců o čtyřleté gymnázium převažovala kladná odpověď. Za celý den jsem nepotkala nikoho, komu by se u nás nelíbilo. V hlavě mi zvláště utkvěla reakce jednoho chlapce... Byl ze všeho nadšený, nešetřil chválou na provádějící, atmosféru školy, hned se chopil příležitosti, a i mě zahrnul řadou otázek ohledně časopisu. Jako bych viděla sebe před rokem.

Každý z oslovených má samozřejmě svůj koníček. Mezi nejčastější volnočasové aktivity uchazečů patří hudba a sport. Mezi návštěvníky se našli flétníci, klavíristi, plavci, orientační běžci a mnoho dalších talentovaných lidí. Mou pozornost zaujal chlapec věnující se jiu-jitsu, či dívka hrající na saxofon.

Když jsem se ptala na provádějící studenty, vždy následovala řada superlativ... podle zájemců o studium byli milí, ochotní, úžasní a super.

Ted' k odpovědím učitelů, provádějících studentů, členů školního parlamentu a dalších dotázaných...

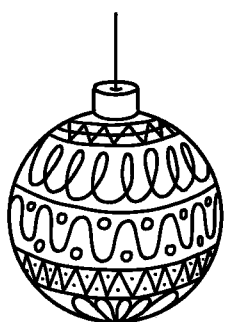
Při otázce na nejoblíbenější místo na škole, od všech nejčastěji zaznívala odpověď ... Kostka. Konkrétně učebna chemie a biologie. Návštěvníci chtěli často nahlédnout do třídy vrstevníků, svých kamarádů, kteří chodí na naši školu. Našli se i tací, kteří chtěli vidět učebnu hudební výchovy a s speciálním přáním prý nejednou bylo i prohlédnout si varhany!

Provádějící studenti, kteří se hostům na DOD věnovali od rána až do pozdního odpoledne provedli bezmála 50 lidí. Další zvládli provést kolem 30 lidí. To jsou velmi obdivuhodné výkony. Dobrá práce!

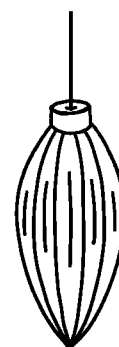
A závěrem...

V loňském roce se hlásilo na čtyřleté gymnázium pouhých 60 uchazečů. Vzhledem k tomu, že v maturitním ročníku jsou letos dvě třídy, naše škola bude přijímat nejen dvě třídy osmiletého, ale i čtyřletého gymnázia. Myslíte si, že se naplní kapacita 60 žáků přijatých na čtyřleté gymnázium? Přibližně takhle zněl můj dotaz směřovaný především na učitele. Většina z nich zastává názor, že uchazeče o gymnázia v loňském roce zastrašili novináři informací o “velmi silném ročníku”, a tak se podcenili a podali si přihlášky na školy, kde měli větší šanci na přijetí. Současně věří, že se podobný strach již nebude opakovat, a to i díky novému systému přijímacího řízení. Pak je tu ještě další možnost, a to, že se sice nenaplní kapacita všech 60 žáků, ale budou třídy po méně studentech, což je rozhodně ve všem přínosné.

Barbora Víšková

VÁNOČNÍ BESÍDKA

Dva dny před začátkem vánočních prázdnin se na Bigy konala každoroční vánoční besídka, na které může každá třída předvést svá vystoupení dle libosti. Moderátorem pro tuto akci byl zvolen všemi oblíbený pan učitel Kutík, který nás hned na začátku nazval broučky.

Na léto jsme si zavzpomínali s tercií A a jejich rapem či „Tlapkovou patrolou“, sekunda B se se svými zprávami hlásila až z vánočních trhů a tercie B nám zazpívala o školních předmětech v rytmu písničky Vánoce Vánoce přicházejí. Na řadu přišly kvarty s hudebními vystoupeními. Kvarta B nám představila jejich Vánoce na míru, zatímco kvarta A nám i s učiteli předtančila tanec, který jsme si pak všichni moc užili.

Pak nastoupila kvinta B, v ten den již s druhým rapem, tentokrát o panu učiteli Jackovi a jeho stylu braní testů. Kvinta A se předvedla s jejich verzí tanečních zakončených revolucí proti lektorovi. V 1.G se tancovalo a zpívalo. Ke konci besídky jsme byli svědky velmi zajímavého představení sexty B, kde na jedné straně stáli lidé v černém a s prskavkami a na druhé hokejoví fanoušci. Tyto dvě skupiny rozděloval pan učitel Bouma, který recitoval báseň.

Poté jsme si mohli poslechnout krátký koncert o dvou písních, zahráných na hoboj a basový klarinet.

Úplně na závěr nám 1.A a 1.B uvedly představení o Noemově Arše, u kterého všichni ocenili nápadité masky zvířat. Myslím, že letošní besídka se všem moc líbila a představení byla velmi povedená.

Veronika Hovorková

DEN TRIFIDŮ

John Wyndham

Den trifidů je kniha, která je v letošním roce poprvé zařazena do maturitního kánonu. Doufám, že vám moje recenze pomůže s rozhodováním, zde je to „ta pravá“ k maturitě.

Jako první bych asi měla vysvětlit, co či kdo je vlastně „trifid“. Trifid je uměle vytvořená rostlina, která se umí sama pohybovat pomocí třech kónických, tupě zakončených výrůstků ve spodní části stonku. Z jejich velkého kalichu vyčnívá tři metry dlouhé žahadlo, které je napuštěné jedem. Původně byla rostlina vyvinuta a pěstována na výrobu oleje. Trifidi jsou inteligentní a útočí na nechráněné části těla člověka, především pak na hlavu. A to za účelem oslepit svou oběť. A teď už se můžeme přesunout k samotnému jádru příběhu ...

Létající hvězdy zářící zeleným světlem? Záhadná kometa odněkud z tajemného a vzdáleného vesmíru? Takový zážitek si přeci nikdo nenechá ujít! Kdyby však lidé věděli, jaký osud je čeká po zhlédnutí této ohromující podívané, oslňující zážitek by si rozhodně odpustili. Druhý den po tzv. Dni zelených hvězd se totiž 99 % lidstva probudilo oslepených. Jen pár desítek „šťastlivců“ po celém světě zůstalo vidomými. Stejně tak hlavní hrdina a vypravěč této knihy, Bill Mason, který poté, co jeho oči zasáhl trifidí jed, leží v londýnské nemocnici. Díky tomu, že má hlavu v obvazech neoslepne a unikne konci světa, který tak dobře zná. Jediným problémem však nezůstává slepota většiny populace, přidává se k ní i druhý, mnohem větší problém... Hotová katastrofa! Trifidi! Ti vycítí svoji šanci, využijí oslabení pánů tvorstva a pomalu, ale jistě lidstvo začnou systematicky vyhlazovat.

Pro poslední zbytky lidstva začíná postapokalyptická budoucnost, v níž noví a houževnatí nepřátelé člověka mají bohužel nezpochybnitelnou převahu. Nastává den trifidů. Při čtení této knihy, a i nějakou dobu po přečtení, jsem měla neustálý pocit, že na mě zpoza nějakého rohu vyskočí nenasytný trifid a zaútočí na mě. Skutečně! Je až děsivé, jak realisticky celý příběh může na člověka působit.

Kniha sama o sobě mě velice mile překvapila. I když jsem od ní zpočátku neměla v podstatě žádná očekávání, s každou další přečtenou stránkou bylo těžší a těžší nečíst dál, odtrhnout se od jejího poutavého příběhu. Je až s podivem, jak je nadčasová. Poprvé byla totiž vydána už v roce 1951! Rozhodně doporučuji všem, co mají rádi sci-fi, i těm, kdo se zamýšlí nad pomíjivostí lidské civilizace.

John Wyndham Parkes Lucas Beynon Harris byl anglický spisovatel žánru sci-fi, používal mnoho pseudonymů, jednoduše složených z různých kombinací jeho jména. Na počátku jeho kariéry psal povídky a několik amerických vědecko-fantastických magazínů je publikovalo převážně pod jménem John Beynon Harris. Napsal mnoho povídek a několik románů. Velký úspěch však slavil až právě s knihou Den trifidů, ten byl přeložen do více než 40 jazyků a byl několikrát zfilmován. Svůj poslední román Chocky napsal v roce 1968.

V březnu následujícího roku John Wyndham umírá v Londýně. Věřil, že člověk se na světě ocitl pouhou náhodou a že záleží jen na něm, co ze své existence vytěží. V tomto duchu potom psal i svá díla.

Barbora Víšková

OBLÍBENOST PŘEDMĚTŮ

Myslím, že jsme se všichni asi někdy setkali s otázkou na oblíbený předmět. Co ale stojí za oblíbeností našeho předmětu a proč je ten předmět naším oblíbeným? Jak můžete vidět, vyhrává oblíbený učitel (vyučující). Není se ani čemu divit, když vlastně na zajímavosti výkladu vyučujícího či různých aktivit obohacující učivo, které pro nás připraví, záleží se všeho nejvíc. Vyučující hraje tedy obrovskou roli v oblíbenosti předmětů.

A abychom byli v obraze, můžete se podívat i na tabulku oblíbených školních předmětů.

Tereza Letochová

ZEMĚPIS	21,7 %
TĚLESNÁ VÝCHOVA	15,5 %
BIOLOGIE	9,3 %
MATEMATIKA	9,3 %
VÝTVARNÁ VÝCHOVA	9,3 %
DĚJEPIS	6,2 %
FYZIKA	6,2 %
SEMINÁŘ PRÁVA	3,1 %
VÝCHOVA K OBČANSTVÍ	3,1 %
FRANCOUZSKÝ JAZYK	3,1 %
NĚMECKÝ JAZYK	3,1 %
FILOSOFICKO-ETICKÝ SEMINÁŘ	3,1 %
ANGLICKÝ JAZYK	3,1 %
Nemám oblíbený předmět	3,1 %

(Dotázaných žáků bylo několik ze všech tříd a ročníků. Tyto informace jsou konkrétně od 32 studentů.)

LYŽAŘSKÉ KURZY

SEKUNDY

Předposlední lednový týden se uskutečnil lyžařský výcvik sekund. Akce proběhla pod dohledem pěti učitelů. Vše se odehrávalo v Rokytnici nad Jizerou. Ubytování s výborným jídlem poskytoval Junior hotel Roxana.

Skvělá kuchyně

Po příjezdu na hotel nás čekal oběd, konkrétně špagety s brokolicovou polévkou. Přestože název polévky nezní moc chutně, jednalo se o dobré jídlo. A i ostatní jídla chutnala skvěle, např: svíčková na smetaně, kuřecí stripsy s bramborovou kaší. A co snídaně? Mohli jsme si vybrat mezi velkou spoustou jídel, byly zde dokonce i banány v čokoládě.

Špatné počasí

Vzhledem ke špatnému počasí se příliš neběžkovalo a když už se běžkovalo, tak ne moc dlouho, protože se na obzoru objevovaly temné mraky, a tak se muselo jít zpět. A špatné počasí nás bohužel neprovázelo pouze na běžkách. Ačkoliv po příjezdu bylo hezky, mělo to jeden nedostatek, kvůli slunečnímu svitu led tál. Poté začalo opět mrznout, a tak se na sjezdovkách objevovaly velmi nepříjemné „ledové potoky“.

Komplikace v lyžárně

Jeden z velkých problémů na hotelu byl velmi malý prostor v lyžárně, do které se pořádně nevešly všechny lyže, běžky, snowboardy apod. Při vstupu jste si mohli všimnout popadaných lyží a hůlek, mohl za to velký počet lidí, protože jsme na hotelu nebyli sami, dělili jsme se o něj i s jinou školou.

Lyžařský kurz si bohužel nemohli užít úplně všichni, neboť některé účastníky přepadla nemoc. Jinak byl však lyžák velmi vydařený, všem se líbil a zlepšili jsme si své lyžařské umění.

Ondřej Bedrna

KVINTY

Je 9 hodin a my právě odjíždíme od Orlovny směr Pec pod Sněžkou. Za necelé dvě hodiny přijíždíme do Pece a vyrážíme na chatu. Po dlouhé době čekání venku před chalupou, se konečně dostáváme dovnitř a hladoví míříme do jídelny, přece jen je doba oběda. Po obědě, rozdělení pokojů a ubytování se rozdělujeme do skupin, ve kterých máme strávit zbytek lyžáku.

Dva následující dny jsme na běžkách. Každá skupina vyráží vždy někam jinam a má i jiný program. Myslím, že skupina pana učitele Čapka neboli č. 2, má nejzáživnější program, v pondělí závody a v úterý výlet na Černou horu s geologickou přednáškou. Zato skupina č. 7, začátečníků na snowboardu, se vydávají podívat na černohorské rašeliniště. Odpoledne se vyráží na procházku, po večeři následuje přednáška od Horské služby a ve středu se konečně jede na lyže, popřípadě na snowboard.

Dny na lyžích si užívají nejen studenti, ale i vyučující. Ve čtvrtek a v pátek se skupina č. 1 vydává „chytit“ první lanovku, aby si pořádně zalyžovala. Ve čtvrtek je také přednáška pana učitele Volka, na které jsou všichni lyžaři. Snowboardisté mezitím rozebírají se svými učiteli, na které sjezdovky následující dny pojedou. V sobotu, poslední den, se už neděje nic zajímavého, pouze se balí všechny věci.

[foto: Miroslav Čapek]

A jaký máme celkový dojem z lyžáku? Bylo to super, počasí bylo fajn, sníh jsme měli nejkvalitnější a v největším množství za posledních pět let, nevařili vůbec špatně, chalupa také vypadá dobře, nejen mezi žáky, ale i učiteli padaly nejrůznější fórky... Co víc si jenom přát?

Adéla Cihlářová, Vojtěch Čečka

PAPRSEK

POKRAČOVÁNÍ STÍNU

V minulém čísle časopisu:

Bratři Walder a Glender byli rozdělení již v mládí - Waldera vychoval tajemný stařec, který z něj chtěl udělat stroj na vraždění. Co ale nikdo nevěděl bylo, že Walderovým prvním cílem byl jeho vlastní bratr.

Pokračování:

Když Waldera zahlédl, tak ho nepoznal. Vrhł se na něj a za udržování naprosté svižnosti i tichosti dostal svou dýku před zděšením oněmělý Glenderův obličej. Pak strnul: poznal bratra podle jizvy na čele z mládí. Ti dva tam takhle stáli, v rozpacích ze zvláštního znovushledání.

„Čekal jsem, že tu budeš Glendere.“ „Waldere,“ ozvalo se vedlejší chodbou, kterou procházely tři postavy: dva vojáci v kyrysech a s kopími v rukou. Mezi nimi kráčel stařec v kápi a lesklém plášti. Walder překvapeně vyhrkl: „Pane?!“ Když poznal svého učitele a tyrana.

„Vy toho vraha znáte?“ ptali se strážníci starce. „Ano, poslal jsem ho sem,“ prohlásil jakoby nic.

Zmatení vojáci se notnou chvilku snažili pochopit situaci, načež pozvedli kopí a vrhli se na starce, ten odhodil plášť na jedno kopí, čímž ho zatížil, a jakoby odnikud vytasil nůž, kterým srazil druhé stranou. Svou překvapivě silnou rukou pak chytil násadu zatíženého kopí a vrhl ho proti druhému vojákovu. Když takto oba oslabil, tak mu stačilo jen pomocí obratného zacházení s nožem oba dorazit.

„Abyste věděli, mimo starce z chatrče mám také vysoké postavení v systému města. V tuto chvíli jsem jen chtěl zjistit, zda Walder je dosti spolehlivý, a taky jsem potřeboval odstranit Glendera. zavazet mi...“ pokračoval se lstivým úsměvem, načež oba bratři pochopili situaci a vrhli se do chodby za sebou.

Vedl Glender, který se vyznal v pevnosti, stařec se za nimi u toho maniacky smál a bočními chodbami posílal vojáky, aby jim přehradili cestu. Takto byli bratři nahnáni až k věži, kde byli obklíčeni. Walder se snažil bránit noži a jednoho muže dokonce shodil dolů po točitých schodech, ale to nestačilo, po chvíli již stáli natlačeni na ohoz vysoko nad zemí. V tu chvíli před ně vstoupil stařec.

„Povídám ti, Glendere, neutečeš. A ty Waldere... Dám ti ještě šanci, jen se přestaň bránit!“ „Nikdy!!!“ reagoval Walder udýchaně.

„Radši skočím, než žít ve světě lži“ pronesl Glender a v paprscích právě vycházejícího slunce skočil dolů, následován Walderem, radši mrtvý než zabíjející...

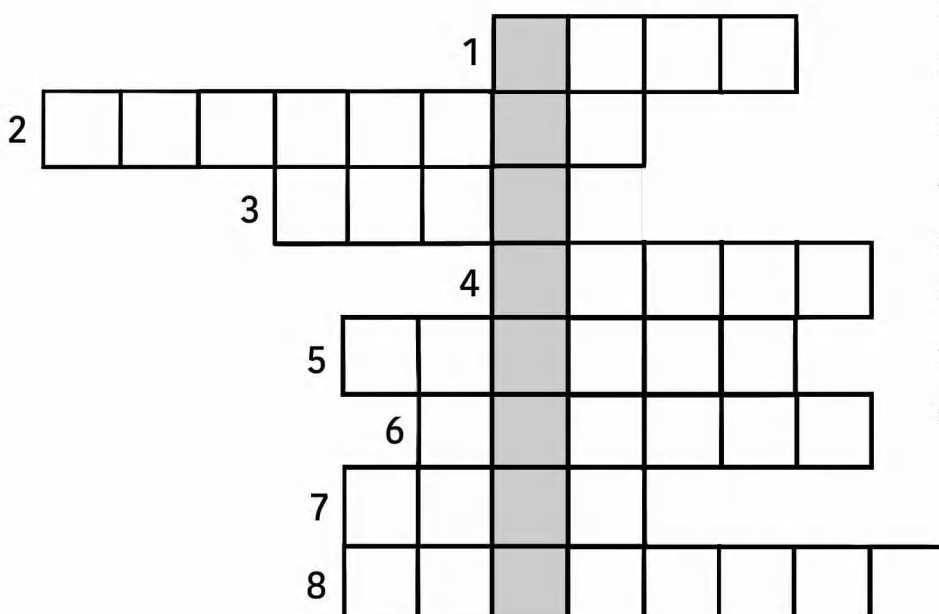
Eliáš Kubalák

LUŠTĚNÍ

PRO VOLNÝ ČAS

KŘÍŽOVKA

Vyluštěte křížovku s morseovkou a tajenku spolu s jménem a třídou vhodte do krabičky ve školním klubu. Odpovědi můžete házet do konce února. Vylosujeme 5 správných odpovědí a výherci dostanou sušenku Papita!

1. ...|-|..|....|
2. -..|-|-|-|...|-|-|-|..|
3. ...|-|-|-|..|
4.|-|-|-|-|-|..|-|-|
5. -..|-|-|-|-|...|-|-|-|..|
6. ...|-|-|-|-|-|-|-|-|-|
7. -|-|-|-|-|-|-|
8. -|-|-|-|-|-|-|...|-|-|-|-|..|

Eliška Korbelová, Kateřina Němcová

OSMISMĚRKA

Nalezněte v osmisměrce 12 jmen zvířat v různých jazycích. České překlady máte napsané v rámečku.

Francouzsky: Králík; Nosorožec; Opice
 Německy: Želva; Sova; Kocour
 Španělsky: Hroch; Tučňák; Papoušek
 Anglicky: Jehně; Mládě/Tele; Lasice

Adéla Cihlářová

ROZHOVOR

KAMIL KUČA

V dětství jsem takovou ambici neměl, ani jsem pořádně nevěděl, co to je rektor. Kamil Kuča je vědec zaměřený na toxikologii a chemii, od roku 2016 je rektorem Královéhradecké univerzity.

Co obnáší být rektorem UHK?

To, co obnáší rektorská práce zjistí člověk až potom co se jím stane. Před tím si jen myslí, že je to nějaká významná funkce, kdy člověk je nejvyšší představitel univerzity, ale potom zjistí, kolik je za tím práce a jak pochody na univerzitě vlastně fungují.

Jaká byla Vaše cesta?

Já jsem z Přerova a o lidech, kteří nejsou z Hradce se říká, že jsou taková náplava, takže jsem ta náplava do Hradce. Já jsem vlastně nejdříve studoval gymnázium s tím, že po gymnáziu jsem chtěl jít co nejdál od Přerova, abych dostal nějakou zkušenost v rámci České republiky. Z těch škol, kam jsem se dostal jsem si vybral Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze. Poté jsem šel na vojnu do Hradce Králové a paralelně jsem studoval postgraduální studium toxikologie též tady v Hradci. Pak jsem pracoval na fakultě vojenského zdravotnictví a ve fakultní nemocnici. Postupně mě požádali, abych pomáhal na univerzitě, poté jsem se stal prorektorem. Rok na to končil stávající rektor, tudíž mi nabídli abych se o tuto pozici ucházel, byl jsem mezi třemi nejužšími kandidáty. Teď už budu rektorem sedmým rokem a před sebou mám poslední rok rektorování.

Je nějaké oficiální pasování rektora?

Ano, pár dní před tím, než jde rektor do funkce ho pozve prezident na hrad, kde oficiálně předá diplom o tom, že je člověk rektorem. A pak zhruba za tři až čtyři měsíce, od toho, co rektor nastoupí je inaugurace rektora, kdy přijíždí zástupci z ministerstva školství, z jiných vysokých škol, z města a kraje. Je to velká společenská akce, kdy předsedkyně senátu, v našem případě, předává insignie rektorovi a tím to je „společensky“ oficiální. Takže jsou dvě akce, jedna u prezidenta a jedna společenská, která může mít zdržení i několik měsíců od nastoupení do funkce.

Jak moc je tato práce náročná na čas?

V mém případě moc. Než jsem se stal rektorem, zabýval jsem se vědeckou prací na toxikologii, vyvíjení léků proti toxickým látkám, a až skončím s rektorováním tak se chci znovu věnovat vědecké práci. Nemůžu přestat dělat vědu na osm let a pak myslet, že se k tomu lehce vrátím, takže kromě rektorování ještě dělám vědu, řeším vědecké projekty, píšu vědecké práce apod. Tím je i mé okolí ochuzeno o čas se mnou. Já sám jsem na těch osm let jsem eliminoval všechny své koníčky, sporty a jiné podobné aktivity.

Je pro Vás zábavnější vědecká práce nebo rektorování?

Obě práce mají svá specifika, obě jsou něčím mimořádné a obě s sebou nesou něco, co člověk dělá zkrátka méně či více rád. Já se snažím celou dobu svého rektorování hledat si čas i na vědu, protože to je přeci jen stále to hlavní, čím se v životě zabývám a co miluji. Až skončí má „mise“ rektor UHK, těším se, že se zase naplno položím právě do bádání, zkoumání a psaní publikací. Díky rektorování jsem se zase sešel a poznal s mnoha výjimečnými osobnostmi, na které bych pravděpodobně jinak nikdy nenarazil. UHK je regionální univerzita s de facto rodinou atmosférou a musím přiznat, že nejednou mě tahle univerzitní „rodinka“ dojala nebo udělala nesmírně hrdým rektorem v tom, jak umíme zabrat v době krize, nebo když je zkrátka potřeba pomáhat druhým.

Proč by si studenti měli vybrat zrovna UHK?

My jsme malá škola, ve velkých uvozovkách by se dalo, jak už jsem naznačil, říct rodinná škola a těch studentů tu nejsou taková kvanta. A díky tomu se jim můžeme plně věnovat, dá se říct, že děkani fakult znají studenty většinou osobně. Není to nějaký maso-kombinát, kde by byl student jen číslo. Můžeme se studentům plně věnovat a reagovat na jejich specifické požadavky. UHK nemůže všemi obory kandidovat jiným, větším univerzitám. Ale ty obory, které má, řádně rozvíjí. Ty obory jsou podle mě silné a v těch oborech co tu máme mohou studenti dosáhnout maxima.

Jakou nejlepší radu byste dal budoucím studentům vysokých škol?

To, co se mi mockrát vyplatilo a říkám to i studentům co jdou na postgraduál. Aby nevybírali jen podle názvu oboru, ale i podle toho, jací lidé tam přednáší. Protože to může být klidně krásný název, ale vždy tam jsou za tím ti odborníci, kteří to vyučují a student může být zklamán nekvalitními pedagogy. Vždy je dobré zjistit si, jak si ta škola v rámci České republiky stojí. Například chemii nabízí skoro každá vysoká škola a neznámá to, že je všude dobrá kvalita. To by byla asi ta rada. Nevybírat jen podle oboru, ale hledat i trochu do hloubky.

Magdaléna Křenková 4.A

POZVÁNKY

NA AKCE

ŠKOLNÍ AKCE

- 19. - 23.2. Jarní prázdniny
- 1.3. - 30.4. Výstava výtvarných prací studentů BiGy
- 3. - 9.4. Francouzská výměna - Brive v HK

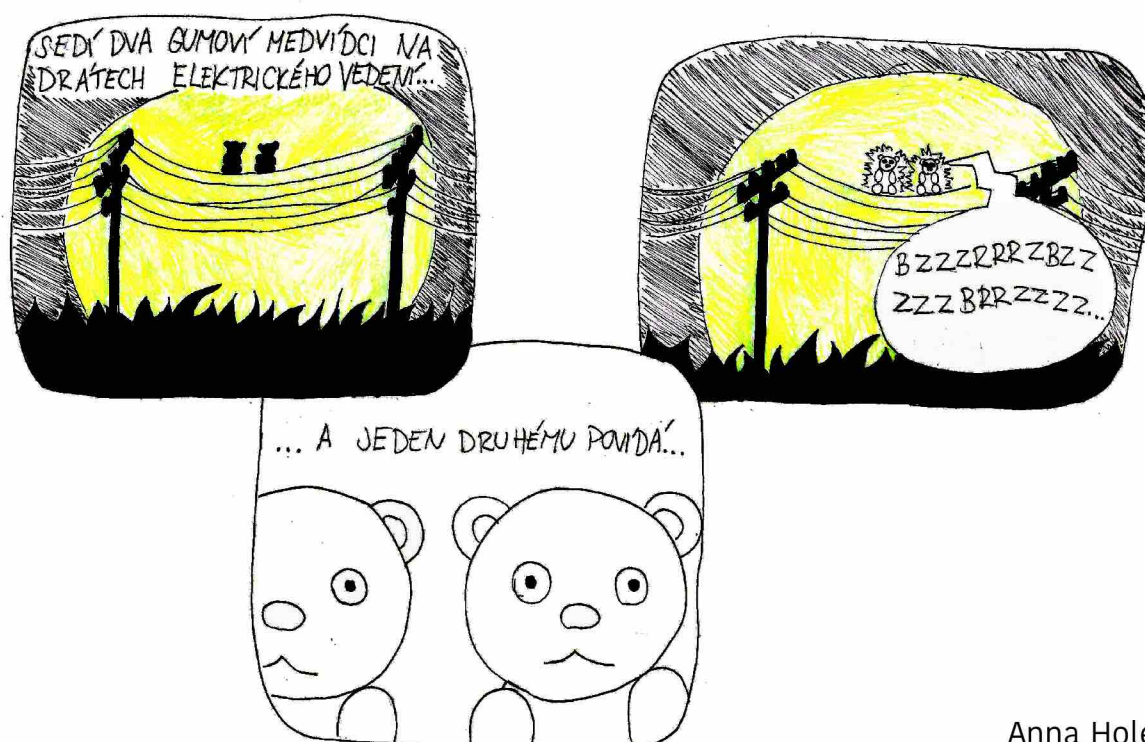
KULTURNÍ AKCE

- 29.3. Velký Pátek
- 1.4. Velikonoční pondělí
- 9.3. Prašina (Klicperovo divadlo) - v tajemné části Prahy, v Prašíně, se něco děje a kamarádi Jirka, Tonda a En se tomu snaží přijít na kloub
- 16.3. U Kočičí bažiny (Klicperovo divadlo)
- 19.3. Hamlet (Klicperovo divadlo)
- Do 21.4. Jan Žižka (výstava v Muzeu Východních Čech) - husité ve východních Čechách
- Od 5.4. Taj jemnosti aneb návraty domů (výstava v Muzeu Východních Čech)
- výstava představuje umělkyni Mílu Fürstovou

Veronika Horáková

KOMIKS NA KONEC

Anna Holečková

ZÁVĚREČNÉ

SLOVO

Moc vám děkujeme za přečtení druhého dílu časopisu. Doufáme, že jste v něm našli odreagování a zároveň i nějaké nové zajímavé informace. Následující vydání by mělo vyjít někdy kolem třetího čtvrtletí, kde se můžete těšit na další reportáže ze školních akcí a na tipy, kam jet na školní výlet.

REDAKČNÍ TÝM

Pavλίna Poulová 5.A (šéfredaktor)

Edita Adámková 3.A

Ondřej Bedrna 2.B

Adéla Cihlářová 1.G

Vojtěch Čečka 5.A

Anna Holečková 6.B

Veronika Hovorková 3.B

Eliška Korbelová 1.A

Tereza Letochová 3.B

Kateřina Němcová 1.A

Anna Štochlová 3.A

Barbora Víšková 1.G

Mgr. Magdaléna Olívková

Pokud máte pocit, že časopisu něco chybí a chtěli byste to doplnit, neváhejte se ozvat.

Kde nás kontaktovat?

Přes **Teams** do chatu šéfredaktorky.

15. 2. 2024